

Siiš sa leiad hallastust!
Dle soldat, olle üllem,
Tallomees ehk muido allam
Heida armo teise peale,
Summal kuleb siis so heäle,
Kui sa häddas appi hüad,
Sõa hirmus ello püad.

Üks sõnna meie õnša Keisri Ni- kolai auuks.

Meie õnnis keiser Nikolai olli omma ello
aeal julge, tark ja hea süddamega mees, kes
hea ja kurja wahhel teadis iggal aeal wahhet
teha; Summalat kartis ja ommad allamad
armastas, kui üks õige armas isä ommad
lapsed armastab. Temma õnša mällestuseks
tahhan teile ühte tükki räkida, mis temma ja
ühhe soldati wahhel sündinud:

Ühhel lihawõtte ehk üllestõusmise pühha
hommikul astus keiser ommast paleest wälja
ja kui ukse ette astus, terretas temma sedda

ukse-hoidjat soldatit ja ütles: „Terre! terre!
mo poeg! Kristus on furnust ülles tõusnud!“
— Soldat kostis: „Se ei olle tõssi!“ —
Keiser ütles jälle: „Kristus on furnust ülles
tõusnud!“ — Soldat kostis: „Se ei olle
tõssi!“ — Selle peale ütles keiser: „Dled
sa joobnud woi mis se on, mis sa rägid:
Kristus on furnust ülles tõusnud!“ — „Se
ei olle tõssi!“ kostis soldat. — Selle peale
küssis keiser: „Ütle mulle, kes ja mis mees sa
olled? Soldat kostis: „Kulinne suur keiserlik
Majestát, ollen üks juda mees.“ — Keiser
põris ümber, naeris ja läks ärra.

Ei juda uesul' polle Sa
Jo mitte hauast tõusnud ka,
Waid üksi ristirahwa eest
Sai surma, tõusis haura seest!

Tutto jätkud.

Noormees Turri olli rikka Hantso jure kut-
sutud lõunat wõtma. Kui ollid sõnud, tõi